

Nr 78.

Av herr **Fahlén**, i anledning av en i Kungl. Maj:ts förslag till förordning angående utsyning å viss skog inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden intagen bestämmelse om huru avverkningsplan skall upprättas.

I propositionen nr 69 med förslag till förordning angående utsyning å viss skog inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden stadgas i 5 §, att avverkningsplan skall så upprättas, »att skogsägarens ekonomiska intresse tillgodoses genom uthålligt skogsbruk med iakttagande av skogsvårdens krav särskilt i fråga om borttagande av överårig eller skadad skog samt höjande i övrigt av skogens alstringsförmåga».

Uttrycket »uthålligt skogsbruk» i detta sammanhang synes mindre lyckligt valt. Svårigen torde någon kunna tillfredsställande redogöra för detsamma rätta innebörd. Ej heller förekommer någon sådan redogörelse i motiveringen till paragrafen. Ännu dunklare förefaller uttrycket genom de bestämmingar, som tillagts detsamma, »med iakttagande av skogsvårdens krav särskilt i fråga om borttagande av överårig eller skadad skog etc.».

Vad den överåriga och skadade skogen beträffar, så torde numera alla vara ense, att densamma bör borttagas i den mån så ske kan och särskilda omständigheter icke lägga hinder i vägen. Denna åtgärd kan ej heller inrymmas inom begreppet skogsvård. Jämväl detta uttalande passar icke som förklaring till ordet skogsvård.

Att i lagstiftningen angiva annat än högst allmänna grunder för avverkningsplanens upprättande, lär knappast vara möjligt. Varje individuellt fall bör bedömas för sig. Och följaktligen måste de närmare

bestämmelserna inrymmas i särskilt reglemente och varje förrättning underkastas särskild granskning. Härom finnas ock särskilda stadganden i lagförslaget.

Vad som i lagen bör förekomma, är endast huvudgrunden för skogarnas skötsel. Tvetydiga och svårtydda uttryck äro vanskliga och böra, så vitt möjligt, undvikas. Att föreslå en formulering i nu berörda stycke är svårt, och det förslag, jag tillåter mig framställa, gör visserligen icke anspråk på obestridlig riktighet. Det vill dock synas, som skulle det täcka de synpunkter, som böra i detta fall komma till synes, och som av departementschefen framhållits i motiveringen till propositionen.

Jag tillåter mig hemställa,

att riksdagen måtte antaga följande ändrade lydelse av 5 § i ovanberörda förordning:

»Avverkningsplan — — — (lika med förslaget)
— — — skogen. Planen skall avse skogens framtida bestånd och vara så upprättad, att såväl skogsvårdens krav som ock skogsägarens ekonomiska intresse tillgodoses. Område — — — (lika med förslaget)
— — — domänstyrelsen.»

Stockholm den 6 april 1915.

Hugo Fahlén.